

Bransisella (50 cm)

Det här djuret är den äldsta kända medlemmen av apsläktet. Den tillhörde en gren av familjen som nu är helt utdöd, men som kan ha gett upphov till flera andra grupper av arter. Aporna utvecklades ur spökdjurens förfäder för cirka 40 miljoner år sedan. De hade större hjärna än en halvapa och plattare ansikte. De flesta halvapor har klor på fingrarna, aporna har naglar.

Tänderna på en apa gör den till en effektiv allätare. Den har också bara två bröstvårtor som producerar mjölk, till skillnad från andra däggdjur som har fler. Detta gör att apor oftast bara föder en unge per graviditet. Bransisella var en väl utvecklad trädklättrare, och det är möjligt att den kunde gripa om grenar med svansen. Tummen verkar ha varit svag, och den kanske var tvungen att hålla om födan med bägge händerna. Senare arter i Sydamerika blev ännu smidigare och hade längre svansar.

Aegytopithecus (70 cm)

Aegytopithecus (också kallad Propithecus) anses vara övergångsformen mellan apor och människoapor. Den hade en mycket kortare svans än tidigare apor, men liknade i övrigt en vrålapa i kroppen. Ansiktet var långsmalt. Den hade händer som visar att den var en god klättrare, men troligen rörde den sig oftast på marken.

